

พฤษศิกรรมจิตรรัมและแนวโน้มพุทธิกรรมจิตรรัมตลอดกาล

ตามคำรายงานของนักเรียน ครุ และผู้ปกครอง

นางสาวพนแม่พร อภารณ์รัตน์

วิทยานิพนธ์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์รัฐบาลชีต

ภาควิชาจิตวิทยา คุรุ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๕๖

ISBN 974-561-822-5

๑๖๕๗๑๔๘

007653

SELF-DIRECTED MORAL BEHAVIORS AND BEHAVIORAL TENDENCIES

AS REPORTED BY PUPILS, TEACHERS AND PARENTS

Miss Panomprai Aponrattana

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education

Department of Psychology

Graduate School

Chulalongkorn University

1983

ผู้ช้อวิทยานิพนธ์ ผู้ติดตามจริยธรรมและแนวโน้มพุทธกรรมจริยธรรมต่อตน เองตามคำ
 รายงานของนักเรียน ครุ และผู้ปกครอง
 โดย นางสาวพนัยพร อารยะรัตน์
 ภาควิชา จิตวิทยา^{*}
 อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร วิชชานุร

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมิติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
 ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุนนาค)

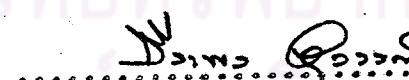
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ

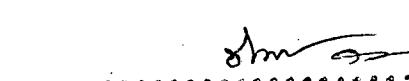
(รองศาสตราจารย์ ดร.บรรหาร มาลาภุล ณ อุดรฯ)

 กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโณ)

 กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร วิชชานุร)

พฤษติกรรมจริยธรรมและแนวโน้มพฤษติกรรมจริยธรรมท่อตน เอลงความคิด
รายงานของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง

นางสาวพนэмไพร อาการณ์รัตน์

อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร วิชชาภูร

ภาควิชา จิตวิทยา

ປຶກສົກ

ບໍລິສັດພໍອ

ผลการวิจัยพบว่า

๗. พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดรายงานว่าเคยทำบ่อย ๆ มี ๑๒ ข้อ เรียงลำดับจากบ่อยที่สุดลงมาคือ ความรู้สึกไม่ประมาท ความภาคภูมิใจในตนเอง ความมีวินัยต่อตนเอง การรักษาสุขภาพตนเอง ความชี้แจงหม่นเพียร การปรับปรุงตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง การสำรวจตนเอง ความรู้สึกผิด ความพอใจในตนเอง การตั้งมาตรฐานตนเอง และการลงโทษตนเอง ส่วนพฤติกรรมที่รายงานว่าไม่เคยทำคือ การบุ่งเบี้ยวกับอบายมุข

๒. พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทึ้งหมดรายงานว่าจะทำแน่ ๆ ถ้ามีโอกาส มี ๑๐ ข้อ เรียงลำดับจากจะทำมากที่สุดลงไปถึง ความรู้สึกไม่ประมาท ความชันหนึ่นเพียร ความมี รูนัยต่อตนเอง การรักษาสุขภาพตนเอง การปรับปรุงตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง การสำรวจตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง การตั้งมาตรฐานตนเอง และความพอใจในตนเอง ส่วนพฤติกรรมที่รายงานว่าจะไม่ทำถ้ามีโอกาสคือ การบุ่งเกี้ยวกับอบายมุข

๓. พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทึ้งหมดรายงานว่าเคยเห็นคนอื่นทำบ่อย ๆ มี ๑๐ ข้อ เรียงลำดับจากที่เคยเห็นบ่อยที่สุดลงไปถึง การบุ่งแต่งร่างกาย ความรู้สึกไม่ประมาท การบุ่งเกี้ยวกับอบายมุข การแสดงอารมณ์อย่างไม่ปิดบัง ความชันหนึ่นเพียร การรักษา สุขภาพตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ความมีรูนัยต่อตนเอง ความพอใจในตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง ส่วนพฤติกรรมที่เคยเห็นคนอื่นทำบ่อยที่สุดคือ ความละอายใจ

๔. พฤติกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทึ้งหมดรายงานว่าคิดว่าคนอื่นจะทำแน่ ๆ ถ้ามีโอกาส มี ๘ ข้อ เรียงลำดับจากที่คิดว่าคนอื่นจะทำมากที่สุดคือ ความรู้สึกไม่ประมาท การรักษาสุข- ภาพตนเอง ความภาคภูมิใจในตนเอง ความมีรูนัยต่อตนเอง การบุ่งแต่งร่างกาย ความชันหนึ่นเพียร และความเชื่อมั่นในตนเอง ส่วนพฤติกรรมที่คิดว่าคนอื่นจะทำบ่อยที่สุด คือ ความละอายใจ และการลงโทษตนเอง

๕. ผู้หญิงและผู้ชายมีพฤติกรรมจริยธรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เองแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) โดยผู้หญิงมีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมต่อ ตน เองมากกว่าผู้ชาย

๖. ผู้ที่มีนิสัยศาสนานำถั่งกันมีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > .05$)

๗. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีคะแนนที่ ๓ นัดหมายศึกษาปีที่ ๔ ครู และ ผู้ปกครอง มีพฤติกรรมจริยธรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เองแตกต่างอย่างมีนัย สำคัญ ($p < .05$) โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีพฤติกรรมจริยธรรมและแนวโน้ม พฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เองน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในขณะที่ครูมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

๘. ผู้ที่อยู่ในสภาพความเป็นเมืองต่างกันมีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริย- ธรรมต่อตน เองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยคนในสังคม เมืองมีพฤติ-

กรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เองมากกว่าคนในสังคมชนบท

๙๐. ผู้ที่อยู่ในภูมิภาคต่างกันมีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยคนในภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในขณะที่คนในภาคตะวันออก เจียง เนื้อ น้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ

๑๐. ผู้ที่มีอาชีพหลักของครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เองแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยผู้ที่มีอาชีพหลักของครอบครัว เป็นข้าราชการมีพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในขณะที่ผู้มีอาชีพหลักของครอบครัว เป็นผู้ใช้แรงงานและลูกจ้าง เอกชนน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

v

Thesis Title Self-Directed Moral Behaviors and Behavioral
Tendencies as Reported by Pupils, Teachers and
Parents

Name Miss Panomprai Aponrattana

Thesis Advisor Professor Chaiyaporn Wichawut, Ph.D.

Department Psychology

Academic Year 1982

ABSTRACT

The purpose of this research was to survey existing self-directed moral behaviors and behavioral tendencies as reported by pupils, teachers and parents. There were 4 questions asked about each of the self-directed behaviors : (1) frequency of doing it, (2) the tendency to do it, (3) how often they have seen others doing it, (4) the tendency they expect others to do it. There were six independent variables : sex, religion, status, urbanity, region, and family occupation. The sample consisted of pupils in Prathomsuksa 6, Mathayom 3 and Mathayomsuksa 5, teachers and parents from four regions of Thailand, and the Bangkok Metropolitan area. The subjects, totalling 2,834, were selected by multi-stage sampling. The data were collected by using questionnaires. There were 20 self-directed behaviors, each behavior was accompanied by the four questions mentioned earlier. The data were analysed by using one-way analysis of variance and, where appropriate, a Schefe's method for pairwise comparison was employed.

The major findings are as follows:

1. The samples reported 12 most frequently done behaviors, respectively from the most frequent : vigilance, self-pride, self-discipline, health-care, diligence, self-adjustment, self-confidence, self-exploration, guilt, self-satisfaction, setting standards for oneself and self-punishment. The behaviors that they had never done were those called Abaya-Muka in Buddhism.
2. The samples reported that if they had a chance they would certainly do 10 behaviors, respectively from the most certain: vigilance, diligence, self-discipline, health-care, self-adjustment, self-pride, self-exploration, self-confidence, setting standards for oneself, and self-satisfaction. The behavior they reported that if they had a chance they wouldn't do was, again, Abaya-Muka.
3. The samples reported that they saw others doing 10 behaviors, respectively from the most frequent : body-decoration, vigilance, Abaya-Muka, expression of emotion, diligence, health-care, self-pride, self-discipline, self-satisfaction, and self-confidence. The behaviors that they reported they have seen others doing the least was being ashamed.
4. The samples reported that they think if the others had a chance they would certainly do 7 behaviors, respectively from the most certain : vigilance, health-care, self-pride, self-discipline, self-decoration, diligence and self-confidence. They reported that the least they thought the others would do were being ashamed and self-punishment.
5. There was a significant difference ($p < .05$) in self-directed moral behaviors and behavioral tendencies between sex. Females had a higher level of self-directed moral behaviors and

behavioral tendencies than males.

6. There was not a significant difference in self-directed moral behaviors and behavioral tendencies among religions. ($p > .05$)

7. There was a significant difference in self-directed moral behaviors and behavioral tendencies among pupils in Prathomsuksa 6, Mathayom 3, Mathayomsuksa 5, teacher and parents ($p < .05$). The pupils in Prathomsuksa 6 had the lowest level of self-directed moral behaviors and behavioral tendencies while the teachers had the highest level of self-directed moral behaviors and behavioral tendencies.

8. There was a significant difference in self-directed moral behaviors and behavioral tendencies among difference level of urbanity. People in the urban area had a higher level of self-directed moral behaviors and behavioral tendencies than those in the rural area.

9. There was a significant difference in self-directed moral behaviors and behavioral tendencies among difference regions ($p < .05$). People in the Southern region and the Bangkok area had the highest level of self-directed moral behaviors and behavioral tendencies while those in the Northeastern region had the lowest.

10. There was a significant difference in self-directed moral behaviors and behavioral tendencies among difference family occupations ($p < .05$). People from civil service families had the highest level of self-directed moral behavior and behavioral tendencies while those from laobr and worker families had the lowest.

กิติกรรมประภาก

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยตี ด้วยความกรุณาของ ศาสตราจารย์ ดร.ชัยพร วิชาชุม อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งได้ให้คำแนะนำว่า ข่าวเหลือและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ดัง ๑. เออย่างใกล้ชิด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่ด้วย

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พรวนพิพิชัย ศิริวรรณบุศย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพงษ์ อุวรรณโนล ที่ได้กรุณาช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างมากในการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ที่ได้ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางกายภาพในการทำวิจัยครั้งนี้ บัณฑิตวิทยาลัยชีวเคมี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่อุทิศทุนทุนเพื่อการวิจัยจำนวนหนึ่ง สถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อน ฯ นิสิตบัณฑิตศึกษาภาควิชาชีววิทยา ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล นักเรียน ครู และผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยตลอดจนผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้ทุกท่าน

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกๆ ผู้ที่ชี้วิต ความรัก การศึกษา และกำลังใจซึ่งเป็นส่วนสำคัญยิ่งที่ช่วยให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้.

พนมไพร อากาณรัตน์

สารบัญ

หน้า
๙
๘
๗
๖
๕
๔
๓
๒

บทคัดย่อภาษาไทย

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

กิจกรรมประจำปี

รายการตารางประจำปี

รายการภาพประจำปี

บทที่

๑	บทนำ	๑
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	๑
	รดภประสังค์ของการวิจัย	๖
	วิธีศึกษาพฤติกรรมจริยธรรม	๗
	วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง	๘
	ความหมายจริยธรรม	๙
	องค์ประกอบจริยธรรม	๙
	พฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง และทุกผู้ที่เกี่ยวข้อง	๑๑
-	ทฤษฎีจิตวิเคราะห์	๑๒
-	ทฤษฎีการเรียนรู้เชื่อนโยบายผลกรรม	๑๔
-	ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม	๑๖
	พฤติกรรมจริยธรรมกับตัวแปรทางสังคม	๒๐
	สมมติฐานการวิจัย	๒๗
	ขอบเขตการวิจัย	๒๘
	ข้อจำกัดของการวิจัย	๒๙
	คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	๒๙
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๓๐

หน้า

บทที่

๒ วิธีดำเนินการวิจัย	๗๑
กลุ่มตัวอย่าง	๗๙
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๘๒
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๘๕
คุณภาพเครื่องมือ	๘๙
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๙
ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๙
การเตรียมการก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๐
การวิเคราะห์ข้อมูล	๕๑
๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๕
ตอนที่ ๑ รายละเอียดเกี่ยวกับตัวอย่าง	๕๕
ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรม	
ต่อตน เองของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เป็นรายมาตรา	๕๐
ตอนที่ ๓ คำสัมภาษณ์สหสัมพันธ์ระหว่างมาตรของคะแนนพฤติกรรม	
และแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง ตามคำรายงาน	
ของกลุ่มตัวอย่าง	๕๖
ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์คะแนนพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรม	
ต่อตน เองจำแนกตามตัวแปรต้น	๕๗
ตอนที่ ๕ สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับพฤติกรรมและแนวโน้ม	
พฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เองของกลุ่มตัวอย่าง เป็นรายมาตรา	๙๗๗
๔ อภิปรายผลการวิจัย	๑๗๔
๕ สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	๑๘๖
บรรณานุกรม	๑๙๔
ภาคผนวก	๑๙๕
ประวัติผู้เขียน	๒๐๕

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
๑ จำนวนตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพและภูมิภาค	๓๙
๒ รายชื่อจังหวัดที่เป็นตัวแทนของภูมิภาคต่าง ๆ และจำนวนผู้เลือก	๓๓
๓ กลุ่มพฤติกรรมสำคัญและพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง	๓๖
๔ พฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เองและการกระทำที่บีบบัง	๓๗
๕ ค่าสหสัมพันธ์รายมาตราจากทดสอบข้อของแบบสำรวจ ๒ ชุด	๔๐
๖ ค่าสหสัมพันธ์รายมาตราของแบบสำรวจ ๒ ชุด ในการทดสอบแต่ละครั้ง	๔๐
๗ จำนวนตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรดั้น	๔๑
๘ จำนวนตัวอย่างในภาคกลางจำแนกตามจังหวัด สภาพความเป็นเมืองสถานภาพและเพศ	๔๗
๙ จำนวนตัวอย่างในภาคเหนือจำแนกตามจังหวัด สภาพความเป็นเมืองสถานภาพและเพศ	๔๘
๑๐ จำนวนตัวอย่างในภาคใต้จำแนกตามจังหวัด สภาพความเป็นเมืองสถานภาพและเพศ	๔๙
๑๑ จำนวนตัวอย่างในภาคตะวันออก เชียงใหม่จำแนกตามจังหวัด สภาพความเป็นเมืองสถานภาพและเพศ	๕๒
๑๒ จำนวนตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสภาพความเป็นเมืองสถานภาพและเพศ	๕๒
๑๓ ค่ามัชณิคเลขอคติ (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เองของกลุ่มตัวอย่างมาตรา ๑ "เคยทำหรือไม่"	๕๙
๑๔ ค่ามัชณิคเลขอคติ (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เองของกลุ่มตัวอย่างมาตรา ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๖๐

ตารางที่	หน้า
๒๔ ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตร ๓ จำแนกตามศาสนา	๗๒
๒๕ ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตร ๔ จำแนกตามศาสนา	๗๓
๒๖ ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตร ๑ จำแนกตามสถานภาพ	๗๔
๒๗ ความสี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เชฟเฟ่ จำแนกตามสถานภาพ มาตร ๑	๗๕
๒๘ ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตร ๒ จำแนกตามสถานภาพ	๗๖
๒๙ ความสี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เชฟเฟ่ จำแนกตามสถานภาพ มาตร ๒	๗๗
๓๐ ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตร ๓ จำแนกตามสถานภาพ	๗๘
๓๑ ความสี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เชฟเฟ่ จำแนกตามสถานภาพ มาตร ๓	๗๙

ตารางที่

หน้า

๑๕	ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเปียงเบนมาตรฐาน (SD) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เองของกลุ่มศิวอย่างในมาตราที่ ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๔๔
๑๖	ค่ามัชณิย์ เสขคณิต (\bar{X}) ส่วนเปียงเบนมาตรฐาน (SD) และช่วงความเชื่อมั่น ๙๕% ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง ของกลุ่มศิวอย่าง มาตราที่ ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๔๕
๑๗	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างมาตรา	๕๖
๑๘	ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเปียงเบนมาตรฐาน (SD) และผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง มาตร ๑ จำแนกตาม เพศ	๕๖
๑๙	ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเปียงเบนมาตรฐาน (SD) และผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง มาตร ๒ จำแนกตาม เพศ	๖๗
๒๐	ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเปียงเบนมาตรฐาน (SD) และผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง มาตร ๓ จำแนกตาม เพศ	๖๔
๒๑	ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเปียงเบนมาตรฐาน (SD) และผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง มาตร ๔ จำแนกตาม เพศ	๖๘
๒๒	ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเปียงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ค้าย วิธีของ เชฟ เพชของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง มาตร ๑ จำแนก ตามศาสนา	๗๐
๒๓	ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเปียงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ค้าย วิธีของ เชฟ เพชของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง มาตร ๒ จำแนกตามศาสนา	๗๙

ตารางที่

หน้า

๗๒	ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ของคะแนนแนวโน้มพุทธิกรรมจริยธรรมต่อตนของ มาตร ๔ จำแนกตามสถานภาพ ๕๗
๗๓	ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เชฟเฟ่ จำแนกตามสถานภาพ มาตร ๔ ๕๘
๗๔	ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ของคะแนนพุทธิกรรมจริยธรรมต่อตนของ มาตร ๑ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง ๕๙
๗๕	ความถี่ของจำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เชฟเฟ่ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง มาตร ๑ ๖๐
๗๖	ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยค่าวิธีของ เชฟเฟ่ของคะแนนแนวโน้มพุทธิกรรมจริยธรรมต่อตนของ มาตร ๒ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง ๖๑
๗๗	ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เชฟเฟ่ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง มาตร ๒ ๖๒
๗๘	ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ของคะแนนพุทธิกรรมจริยธรรมต่อตนของ มาตร ๓ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง ๖๓
๗๙	ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เชฟเฟ่ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง มาตร ๓ ๖๔
๘๐	ค่ามัชณิย์ เลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วย

รายการที่	หน้า
	๑๖๘
๔๗ ริชีของ เชฟ เพื่องค์แผนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตร ๕ จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แยกต่างกันตามวิธีการของ เชฟ เพ จำแนกตามสภาพความเป็นเมือง ๑๐๐	๑๐๐
๔๘ ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แยกต่างกันตามวิธีการของ เชฟ เพ จำนวนสภาพความเป็นเมือง มาตร ๕ ๑๐๑	๑๐๑
๔๙ ค่ามัชณิค เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวและผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วย ริชีของ เชฟ เพื่องค์แผนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเองมาตร ๖ จำแนก ตามภูมิภาค ๑๐๒	๑๐๒
๕๐ ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แยกต่างกันตามวิธีของ เชฟ เพ จำนวนภูมิภาค มาตร ๖ ๑๐๓	๑๐๓
๕๑ ค่ามัชณิค เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วย ริชีของ เชฟ เพื่องค์แผนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตร ๗ จำแนกตามภูมิภาค ๑๐๔	๑๐๔
๕๒ ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แยกต่างกันตามวิธีของ เชฟ เพ จำนวนภูมิภาค มาตร ๗ ๑๐๕	๑๐๕
๕๓ ค่ามัชณิค เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟ เพื่องค์แผนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตร ๘ จำแนกตามภูมิภาค ๑๐๖	๑๐๖
๕๔ ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แยกต่างกันตามวิธีของ เชฟ เพ จำนวนภูมิภาค มาตร ๘ ๑๐๗	๑๐๗
๕๕ ค่ามัชณิค เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟ เพื่องค์แผนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตร ๙ จำแนกตามภูมิภาค ๑๐๘	๑๐๘
๕๖ ค่ามัชณิค เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟ เพื่องค์แผนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตร ๑๐ จำแนกตามภูมิภาค ๑๐๙	๑๐๙
๕๗ ค่ามัชณิค เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟ เพื่องค์แผนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตร ๑๐ จำแนกตามภูมิภาค ๑๑๐	๑๑๐

ตารางที่

หน้า

๔๘	ค่ามัธยมิย เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความ แตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรม ต่อตนเอง มาตร ๑ จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว	๑๗๕
๔๙	ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เชฟเฟ่จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว มาตร ๑	๑๗๖
๕๐	ค่ามัธยมิย เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความ แตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรม ต่อตนเอง มาตร ๒ จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว	๑๗๖
๕๑	ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เชฟเฟ่ จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว มาตร ๒	๑๗๖
๕๒	ค่ามัธยมิย เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตร ๓ จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว	๑๗๗
๕๓	ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เชฟเฟ่ จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว มาตร ๓	๑๗๗
๕๔	ค่ามัธยมิย เลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนเอง มาตร ๔ จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว	๑๗๘
๕๕	ความถี่จำนวนครั้งที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคู่แตกต่างกันตามวิธีการของ เชฟเฟ่ จำแนกตามอาชีพหลักของครอบครัว มาตร ๔	๑๗๘

ตารางที่		หน้า
๕๖	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของ จำแนกตามตัวแปรต้น มาตร ๑ "เคยทำหรือไม่"	๑๒๔
๕๗	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของจำแนกตามตัวแปรต้น มาตร ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๑๓๐
๕๘	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของคะแนนพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของจำแนกตามตัวแปรต้น มาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๑๓๑
๕๙	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของคะแนนแนวโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของ จำแนกตามตัวแปรต้น มาตร ๔ "ศักดิ์ว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๑๓๓
๖๐	รายชื่อจังหวัด / ชั้น / อําเภอ / เขต โรงเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาที่เป็นตัวแทนในภูมิภาคค่า ๑	๑๓๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
๑	สัญญาณคำแนะนำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของจำแนกตามเพศ มาตร ๑ "เคยทำหรือไม่"	๖๐
๒	สัญญาณคำแนะนำโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของ จำแนกตามเพศ มาตร ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๖๑
๓	สัญญาณคำแนะนำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของ จำแนกตามเพศ มาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๖๒
๔	สัญญาณคำแนะนำโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของ จำแนกตามเพศ มาตร ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๖๓
๕	สัญญาณคำแนะนำโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของ จำแนกตามสถานภาพ มาตร ๕ "เคยทำหรือไม่"	๖๔
๖	สัญญาณคำแนะนำโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของ จำแนกตาม สถานภาพ มาตร ๖ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๖๕
๗	สัญญาณคำแนะนำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของจำแนกตามสถานภาพ มาตร ๗ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๖๖
๘	สัญญาณคำแนะนำโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของ จำแนกตามสถานภาพ มาตร ๘ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๖๗
๙	สัญญาณคำแนะนำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของ จำแนกตามสถานภาพ เป็น เมือง มาตร ๙ "เคยทำหรือไม่"	๖๘
๑๐	สัญญาณคำแนะนำโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของ จำแนกตามสภาพ ความเป็นเมือง มาตร ๑๐ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๖๙
๑๑	สัญญาณคำแนะนำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของ จำแนกตามสภาพความ เป็นเมือง มาตร ๑๑ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๗๐
๑๒	สัญญาณคำแนะนำโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตนของ จำแนกตามสภาพ ความเป็นเมือง มาตร ๑๒ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๗๑

ภาคที่		หน้า
๑๓	สัญญาณคำแนะนำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง จำแนกตามอาชีพหลักของ ครอบครัว มาตร ๑ "เคยทำหรือไม่"	๑๗๘
๑๔	สัญญาณคำแนะนำโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง จำแนกตามอาชีพ หลักของครอบครัว มาตร ๒ "จะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๑๗๐
๑๕	สัญญาณคำแนะนำพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง จำแนกตามอาชีพหลักของ ครอบครัว มาตร ๓ "เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่"	๑๗๗
๑๖	สัญญาณคำแนะนำโน้มพฤติกรรมจริยธรรมต่อตน เอง จำแนกตามอาชีพ หลักของครอบครัว มาตร ๔ "คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ถ้ามีโอกาส"	๑๗๖

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปการณ์มหาวิทยาลัย**